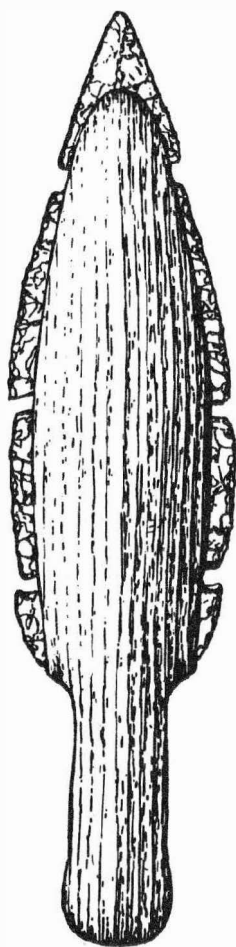

ARCHEOLOGICKÝ ÚSTAV AKADEMIE VĚD ČESKÉ REPUBLIKY
V BRNĚ

PŘEHLED VÝZKUMŮ
1993-1994

ISSN 1211-7250

BRNO 1997

381 ch. n. 1992
382

250,-

S 9395458

PŘEHLED VÝZKUMŮ 1993-1994

Vydává: Archeologický ústav AV ČR Brno
Královopolská 147, 612 00 Brno
E-mail: ps@isibrno.cz

Odpovědný redaktor: PhDr. Jaroslav Tejral, DrSc

Redakce a příprava pro tisk: Mgr. Patrik Červák, Mgr. Balázs Komoróczy,
Ing. Petr Škrdla

Na titulním listě: Rekonstrukce skládané dýky z Maref

Tisk: Tiskárna Gloria, Rosice u Brna

Náklad: 400 ks

Publikace neprošla redakční ani jazykovou úpravou

© 1997 by the Authors

All rights reserved

AÚ AV ČR Brno, Královopolská 147, 612 00

KUNOVICE (okr. Uherské Hradiště)

U kostela Sv. Petra a Pavla. Středověk, novověk (?) Zjišťovací výzkum.

V únoru 1994 byly zdokumentovány čtyři sondy u kostela Sv. Petra a Pavla v Kunovicích. Sondy byly položeny pro potřeby statického vyhodnocení kostelní stavby. Zjistilo se, že spodní vrstvy u základů kostela jsou tvořeny šterky s naprostou absencí archeologických nálezů. Ze severní strany byla zachycena kulturní vrstva s úlomky cihel a malty, která nasvědčuje dodatečným stavebním úpravám a následnému vyrovnání dnešního terénu, z jižní strany kostela překrýval spodní horizont homogenní zásep, do něhož byly zapuštěny jednotlivé pohřby. V případě dvou sond ze severní i jižní strany se také podařilo odkrýt zdivo z lomového kamene, které patří buď ke starší fázi samotné stavby kostela a nebo je pozůstatkem další stavební aktivity, úzce související s chrámovou stavbou. Absence archeologických nálezů vylučuje jakékoli podstatnější závěry, ale lze soudit, že základy kostela Sv. Petra a Pavla jsou středověkého původu.

Jiří Kohoutek, ÚAPP Brno

Resumé:

Kunovice (Bez. Uhereské Hradiště). Bei der Kirche St. Peters u. Pauls. Mittelalter, Neuzeit(?). Vorläufige Sondierung.

LAŽÁNKY (okr. Brno-venkov)

"U hráze", "U čertovy hráze". Opevněné výšinné sídliště raného středověku (střední doby hradištní), stopy dalšího raně středověkého osídlení (mladší doby hradištní) v předpolí. Povrchový průzkum.

V lednu roku 1993 paní Jana Prudková z Heroltic (č.p. 44, okr. Brno-venkov) ohlásila a předala pracovníkům Okresního muzea Brno-venkov v Předklášteří vlastní nálezy středo- a mladohradištní keramiky, v dubnu a květnu předchozího roku učiněné při výsadbě lesního porostu v lesní trati "U čertovy hráze" severovýchodně Lažánek. Za doprovodu nálezkyně byla 19. února roku 1993 místa nálezů referentem přesně lokalizována a ohledána, 22. dubna téhož roku byl na lokalitě uskutečněn komplexní povrchový průzkum, další dokumentační a průzkumné akce i za užití indukčního prospektoru kovů proběhly na místě ve dnech 2. února, 30. března, 10. srpna a 4. října roku 1994.

Nově objevené, dosud zcela neznámé slovanské hradisko s mladším (mladohradištním) osídlením ve svém západním předpolí zaujalo zvýšený konec strmé zalesněné ostrožny 333,7 m n.m., ze svrateckých biotitických žul a ortorul vytvořené nad soutokem Maršovského a Pejškovského potoka v členitém terénu Deblínské vrchoviny. Poloha se nalézá na severním okraji k.ú. obce Lažánky, 2,5 km SSV vlastní vsi a asi 1,5 km jihozápadně vsi Heroltice (St. mapa 1 : 5000 - odvozená, list Tišnov 4-3 z r. 1981: zkoumaný areál hradiska a jeho bezprostředního okolí vymezen body, od Z a J okrajové sekční čáry vzdálenými 58:119, 80:137, 77:144 a 53:130 mm; místo nálezů mladohradištní keramiky na témže mapovém listu situováno v okolí bodu 29 mm od Z a 121 mm od J okrajové sekční čáry). Oproti protáhlé, asi o 6 m snížené šíři byl zvýšený konec ostrožny opevněn čelní, zhruba 50 m dlouhou a 10 m širokou fortifikační linií, dnes dochovanou v podobě asi 1,2 - 1,7 m vysokého a maximálně 6 m širokého kamenitého valu s bermou či mělkým vnějším příkopem, nyní dosahujícím největší šíře 5 - 6 m a maximálního zahloubení 40 cm; oproti vnitřní ploše hradiska je pak asi 1 m široká koruna valu zvýšena pouze o 15 - 60 cm. Tato čelní fortifikace tak vydělila zhruba trojúhelníkovitý vnitřní areál o maximální délce 60 m a ploše přibližně 13 arů, 324 - 333,7 m n.m., s poměrně rovnou vrcholovou jihovýchodní částí a k severozápadu se svažující severní polovinou, bez zřetelnějších stop terasování (jediný